

Fem små barns sorgelagan
då deras huldaste moder
fru Christina Catharina
W...

Palander, Abraham

1700-1829 81 Cbza 1768 Wendell, Christina
Catharina

National Library
of Sweden

Sem små Barns

Sorgeflagan

Då deras huldaste Moder

S K U

CHRISTINA

CATHARINA

WENDELL

Född

WASSBOM

Genom döden dem til största sorg och affaknad
afled och til des hwilorum med anständig Pro-
cess i Kimitto Moder-Kyrckia beledsagas

Des d. 13. Augustii 1768.

A. PALANDER.

A B O

Tryckt hos JOH. C. FRENCKELL.

Sjunges med bekant thon eller som Hjertans Emanuel 26.

Fader i Himlen du hafwer oss gifwit Själ
och kroppen af Fader och Mor Achta per-
soner förente som blifwit af dig vår Fader
thet gläder vårt mod; Men hur skall det
gå / när wi nog små Sem nästan lika måst
Morlösa stå.

Mildaste Fader hur har du oss rifwit i spåda åren / wi
litet förstå / utsätta värde på thet tu oss gifwit, eller
thet som tu oss tagit ifrån Modrar wi mist tre / thet är
wist / Sakne dock ömmast / then wi hade sist.

Twå handra Sexton dagar för thetta sutto wi än
med ångslan stor / Sen du med Malört mände oss
mätta / rykte ifrån oss vår huldaste Mor doch till förs
swar unte än qwar mildaste Fader vår käraste Far.

Hwilken sist tredje gifte tilträdde / Förde till oss med
fitt behag den som vårt hjerta ömnigt glädde En öm-
sint Mor oss hjertlig i lag / här sägs all pusi bytas i lust /
Ömhet des blifwa oss för lifsom must.

Himmelste Fader hur will du doch handla med dina
barn på jordene här, glädjen i sorgen sig åter förwands-
la se wi då swarta kläder man får / Ach! ångest stor
sakna vår Mor så wi nu åter som fluggan hon for.

Ach

Uch huru Angsligen ropar nu Eva Moder min Moder
D huldaste Mor hwi lätt försynen dig icke så lefwa
tills jag uttrampa såt min barna skor D mulen dag
D skarpa slag som jag måste tola så späder och swag.

Maija som Eva fast dett ej will båta / fäller nu he-
ta tårar på kind hörs litet tala; men des mera gråta/
skattar Mors afgang för olyckans wind, tänker stads
på hur det skall gå om ödet längre i huset får rå.

Magnus som siette året nys wunnit glädes der at
han än äger Far Fast Morkjår ifrån ögonen swunnit/
tycker han at han intet mist har / tids nog doch får i
Manna år, wårda den huldad han nu ej förstår.

Wilhelm han dömer minst om det säret som i färskt
minne hos andra är qwar ty han först börjar på det tredje
året Dförskuld Omhet af Mor nutit har / På werldens
torg han utan sorg lefwer som Helgon i himmelens borg.

Johan för alla ångsligast qwider som sorge = kallen först
emottog Siver sina Syffonen händerne wrider / at en
huld Moder så hastigt bortdrog / Swäswar doch fast /
at uti hast kunna sig finna i lyckones kast.

Gud som Mors hjerta all Modrar har gifwit, Hulle-
er arma som Morlösa gå läke de sären Han sielfwer har
riswit / at J för ångslan än hugnad må få, ware Er
borg drifwe all sorg sierran från Eder på werldenes torg.

På

På Grafwen.

En Moder hwilar här som Moders namnet
burit / ej är / men Månar så för döden lifs-
trän skurit / des huldhet prisar doch Fem Mo-
derlösa små som wid sin Moders graf med beta
tårar stå. Et kärligt farwähl the binda henne
alla / thes huldhet hålla qwar i namnet tills Gud
kalla them will af werldens sorg / the loswa samte-
lig / med hjerta hand och mun the så förplichra sig.

Sar wähl wår söta Mor såf sött och niut din
Hwila / Från werldens slammer låt från olycks
wäderiblar från faror, från all nöd är tu nu tagen
ut / Såf sött uti Din graf Din sälla glädje niut.

